

DORPSORGAN

spaarndam

dorpsorgaan spaarndam

Inhoud

pag.

Het Sp' dams-gemengd-koor brengt een aardig deuntje ten gehoor	2
Het rode Kruis, haar ontstaan en haar werk	3
Spaarndam en het begin van de Franse Tijd	5
Ontwikkelingen rond "Het Dorpshuis"	9

redactieleden:

<i>e. huttinga</i>	<i>ijdijsk 27</i>
<i>j.a. knijnenburg</i>	<i>ijdijsk 26</i>
<i>d.a. verdurmen</i>	<i>visserseinde 71</i>

blad van de dorpsraad-spaarndam

5e jaargang nr 10

redactie-adres: IJdijsk 2, Spaarndam

Zondag 26 sept. vertrok Sp'dams-Gemengd-Koor, onder stralend mooi weer naar Nijmegen om deel te nemen aan het door "U.N.D.K. Pleiade" uitgeschreven concours.

Na een mooie tocht was onze eerste pleisterplaats Leersum, voor het gebruiken van een goede kop koffie.

Daarna binnendoor naar Arnhem, waar in restaurant Hendriks een prima koffietafel voor ons klaar stond. Vandaar vertrokken we naar Nijmegen, waar wij na eerst wat ingezongen te hebben om ca. half vier op het podium stonden om onze naam als goed koor waar te maken. Dit is weer zeer goed gelukt, n.l. 1e prijs met lof der jury en 379 punten. Voorwaar een prachtig succes, gezien wij op dat moment van de ruim veertig koren het hoogste aantal punten hadden behaald, voor welke prestatie een zilveren beker, uitgelooft door de stad Nijmegen, binnen ons bereik kwam, echter nog niet helemaal, omdat er nog één concoursdag is.

Hierna naar 's Hertogenbosch, waar wij in het hotel "Bellevu" een prima dinè voorgeschoteld kregen en daar nog een uurtje gezellig doorgebracht hebben, waarna in de beste stemming op weg naar huis. Al met al een gezellige en succesvolle dag.

En dorpsgenoten is dit niet iets wat U aanspreekt om zich bij ons koor aan te sluiten.

Kom overleg dit in familie of vriendekring en meld U aan op donderdagavond om 8.15 uur in ons repetitie-lokaal naast Gerrit Klomp.

Het bestuur.

Onder de indruk van het prachtige resultaat n.l. een eerste prijs met lof behaald tijdens het onlangs gehouden concours te Nijmegen, willen wij U als redactie nog hiermede complimenteren.

Wij hebben dan ook met veel genoegen aan U verzoek voldaan bovenstaand artikel in het Dorpsorgaan op te nemen. Hierbij spreken wij dan ook de wens uit dat U er in mag slagen U koor nog de gewenste uitbreiding te geven, zodat U nog een toontje hoger zal kunnen zingen.

redactie Dorporgaan.

Het Rode Kruis, haar ontstaan en haar werk.

Het was in het jaar 1859 dat er bij Solferino slag geleverd werd, waarbij de Fransen en de Sardiniërs de overwinning behaalden op de Oostenrijkers. Het was een felle en hevige strijd geweest, waarbij de soldaten op het slagveld grote ellende ondervonden.

In Genève woonde toen de familie Dunant, een zeer bekende en welgestelde familie.

Henri Dunant behoorde tot dit gezin, en deze was diep getroffen door al hetgeen hij op het slagveld gezien had. Diep bewogen schreef hij er een boek over, waardoor hij de hele wereld de ogen opende en wakker schudde. Door deze publicatie gaf hij de stoot tot de oprichting van het rode kruis. Het embleem een rood kruis op een witte ondergrond, is niet willekeurig gekozen. Het is de zwitserse vlag maar dan omgekeerd (toen wit kruis op een rode ondergrond), omdat het een Zwitser was die de stoot gaf voor deze vereniging. Gesteund door generaal Dufour riep Henri enige invloedrijke burgers van Genève bijeen in oktober 1863, waaraan afgevaardigden van 14 staten en twee ridderlijke orde deelnamen. Op deze vergadering werd besloten tot oprichting van nationale comité's, die ten doel hadden de geneeskundige dienst op het slagveld ter zijde te staan. Hoe de uitvoering zou zijn, deze werd nog in de vorm van wensen uitgesproken.

Deze vereniging zou later uitgroeien tot een wereldorganisatie, een groot hulporgaan over de gehele wereld verspreid. Een gevolg van deze eerste bijeenkomst was de internationale Conferentie op 22 augustus 1864 in Genève, waarop de conventie tot stand kwam. Op deze conferentie werd besloten dat ieder land, dat zich hierbij aansloot zich verplichtte tot een goede verzorging van de zieke soldaten in oorlogstijd, zonder onderscheid van nationaliteit. Ook andere overeenkomsten werden gesloten, o.a. dat de ambulances neutraal verklaard zouden worden, waardoor het mogelijk werd, dat ook niet oorlogvoerende landen ambulances zouden kunnen zenden naar het oorlogsveld.

Om dit alles waar te maken moesten in de eerste plaats verpleegsters en verplegers worden opgeleid. Zo ontstonden de rode kruis hospitalen en de rode kruis opleidingen in ziekenhuizen. De organisatie werd in ieder land naar plaatselijke omstandigheden uitgevoerd. In ons land gebeurde dit eerst in het bestaande ziekenhuis, daarna in de speciale rode kruis ziekenhuizen, later erkende het rode kruis ook de diploma's van de grote ziekenhuizen en leidde zelf niet meer op voor dit doel.

In ons land zijn er nu nog drie rode kruis ziekenhuizen, een in Den Haag, een in Beverwijk en een in Zeeland. In vredetijd worden in de drie ziekenhuizen gewone burgers verpleegd, maar breekt er in ons land oorlog uit dan worden deze gewone burgers naar elders geëvacueerd, daar dan de gewonde soldaten de voorrang genieten.

Er is een grote overeenkomst bij al deze kruisverenigingen. Het grote leger van de vrijwilligers en het particulier initiatief, maar daarnaast zijn er duidelijke verschillen aan te wijzen. De drie andere kruisverenigingen (groen, oranje-groene, wit-gele kruis) hebben alle drie alleen maar een doel: de wijkverpleging, uitlening van verplegingsmateriaal, en de preventie (voorkoming van ziekte), en zij zijn landelijk georganiseerd.

Het rode kruis is internationaal georganiseerd, haar doelstelling is de hulpverlening op het slagveld,

hulpverlening aan krijgsgevangenen (correspondentie van en aan deze mensen), hulpverlening bij overstroming en evacuatie van hierdoor getroffen gebieden, hulp aan gebieden van aardbevingen en aardverschuivingen, dus massale- en internationale hulpverleningen. Daarnaast heeft het rode kruis in vredes-tijd ook nog andere taken ter hand genomen, zoals het welfarewerk, de bloedtransfusiedienst, de trom-bosedienst die onder medische controle staat, de rode kruis hulpposten, die het samen met de EHBO organiseert. Verder is er de Henri Dunant boot, die elk jaar boottochten voor chronische zieken en in-validen organiseert. Het welfarewerk wordt verricht ten behoeve van chronische zieken in ziekenhuizen, verpleegthuizen en langdurige zieken thuis, de gemaakte artikelen worden dan van tijd tot tijd verkocht ten bate van het rode kruis, zodat dit werk door kan gaan.

De trombosedienst is een ambulante dienst, en komt op geregelde tijden bij de uit het ziekenhuis ont-slagen trombosepatiënt aan huis, zo vaak en zo veel als dat nodig is. Er wordt dan wat bloed afgenomen, wat dan op trombose wordt nagekeken, en aan de hand van de uitslag hiervan wordt de hoeveelheid voor de in te nemen medicijnen bepaald.

Tevens heeft het rode kruis nog bloedtransfusiedienst met daarbij de bloedbank, waar het afgenomen bloed op een speciale manier behandeld wordt om het voor kortere of langere tijd te kunnen bewaren totdat men het nodig heeft.

Transfusie worden gegeven na te veel bloedverlies, na een operatie, of bij sommige ziekten, waar dit nodig is. In 1930 is in Rotterdam de eerste donordienst opgericht.

Elke donor, zowel mannen als vrouwen en vanaf 18 -65 jaar worden eerst gekeurd en hun bloedgroep bepaald. Na goedkeuring ontvangt men een kaart waarop de bloedgroep is aangegeven en ook het al- of niet aanwezig zijn van de rhesusfactor (rhesus negatief- of rhesus positief). Na 5 maal bloedafgifte ont-vangt de donor de Landspenning, en na 15 maal bloed gegeven te hebben de Landsteinerplaquette.

Er bestaat ook het centrale laboratorium der bloedtransfusiedienst, deze dienst bevordert de toepassing van de bloedtransfusie voor wetenschappelijk onderzoek.

Mobiele teams, die uitgerust zijn met bloednamemateriaal een een speciaal opgeleide staf, verzamelen in samenwerking met de plaatselijke rode kruisorganisatie bloed, voor het bereiden van bloedplasma en plasmaproducten.

Jaarlijks worden ca. 60.000 bloedtransfusies gegeven van vers bloed, zomede een geringer aantal met bloedplasma. Deze dienst is een van de beste voorbeelden van offervaardigheid. Dankzij de vrijwillige medewerking van tallozen werd het mogelijk vele levens te redden of hun levenskansen te verbeteren. Het centraal laboratorium beschikt tevens over een productie laboratorium, waar op nauwgezette wijze de flessen met bloed (met antistollingsmiddelen) worden gereed gemaakt en waar ook infusievloeistof-fen worden bereid (dit is de zogenaamde bloedbank).

Om nu in dit stukje U precies uit te leggen wat bloedplasma, een infuus, en de rhesusfactor allemaal in-houd zou te ver van het eigenlijke onderwerp afdwalen, dat hoort nu niet bepaald bij een verhaal over het ontstaan van een organisatie.

Zou ik daar iets over willen vertellen, dan zou ik moeten beginnen met allereerst uit te leggen waaruit ons bloed is damengesteld, dat is dus een heel hoofdstuk apart.

Zuster H. Boon.

SPAARNDAM

EN HET BEGIN VAN

DE FRANSE TIJD

De periode van 1795 - 1813 wordt in onze geschiedenis de Franse Tijd genoemd. Er lagen toen enige Franse garnizoenen in ons land en onze politiek werd door de Fransen overheerst. Van 1810 - 1813 werd Nederland zelfs als een soort provincie bij Frankrijk ingelijfd.

Die situatie roept herinneringen op aan een tijd die nog niet zo lang geleden is, n.l. die van de Duitse bezetting. Bij een vergelijking van die twee perioden moet duide-lijk gesteld worden dat de terreur en het onmenselijk optreden van de Duitsers bij de Fransen niet voorkwam. Van gewapend verzet was in de Franse Tijd geen sprake.

Het was zelfs zo dat de Fransen hier in 1795 als een soort bevrijders werden bin-nengehaald. In veel plaatsen danste men om de vrijheidsboom omdat men nu eindelijk verlost was van de gehate stadhouder Willem V. Die had zich de laatste jaren alleen met steun van Pruisische troepen kunnen handhaven- (zie mijn artikel "Sparndam in de Patriottentijd") - en was nu naar Engeland gevlucht. Er waren Nederlanders die toen belangrijke politieke veranderingen wensten. Veel van wat er in Frankrijk tijdens de re-volutie-jaren (1789 - 1795) gebeurde was voor hen een voorbeeld dat hier nagevolgd moest worden. Frankrijk was een republiek geworden, de oude voorrechten van de voor-aanstaande standen werden afgeschaft, het volk kreeg invloed op het bestuur. De Neder-landers die de veranderingen wensten werden de Patriotten genoemd. Een betrekkelijk kleine groep van hen wilde de idealen van de Franse Revolutie - vrijheid, gelijkheid en broederschap - zo spoedig mogelijk hier in praktijk gaan brengen. Dat er op den duur niet veel van terecht kwam, bewijst dat die ideeën geen gemeengoed waren.

Eerst waren de mensen nog wel mee te krijgen, maar al gauw werd bij voorbeeld de op-komst bij de verkiezingen steeds slechter. Veel heren die eerst hun baantje verloren hadden namen hun oude plaatsen weer in. De Fransen gingen dat steeds meer bevorde-ren omdat die heren over veel geld beschikten waar Frankrijk best wat van kon gebrui-ken, evenals natuurlijk de Fransen die hier waren.

Dat de inwoners van Sparndam vóór de Patriotten en tegen de Prins van Oranje

waren, blijkt wel uit het exercitie-genootschap van 50 man dat meehielp om te proberen de Pruisen buiten Holland te houden, die de Prins in zijn macht kwamen herstellen - 1787. ("). Wat er tussen 1787 en 1795 in Spaarndam gebeurde valt moeilijk te achterhalen. In Haarlem werden in die periode revolutionaire clubs en patriottische leesgezelschappen opgericht, waaraan ook volksclubs verbonden waren. Men hield dat nauwelijks geheim, (als er iets van bekend werd dan liet men het voorkomen dat het een afweer-organisatie was bij een eventuele Engelse landing of om een veiligheidsorganisatie in tijden van oproer). In dat soort clubs vielen de standsverschillen weg. Toen de Franse legers hier kwamen werden de nieuwe bestuurders uit de leiders van de clubs gekozen.

In Spaarndam was Christiaan Brunings schout. Hij was een voorstander van de omwenteling("). Toen er op 23 februari 1795 in de burgersociëteit "De Gouden Leeuw" te Haarlem een vergadering werd gehouden van afgevaardigden uit de dorpen rond Haarlem om een vertegenwoordiger te kiezen in het voorlopige bestuur van Holland, was Brunings daar namens Spaarndam aanwezig, samen met nog enkele Spaarndammers. Brunings werd daar als een leidend figuur gezien en werd gekozen tot secretaris van de vergadering. Hij stond ook op de lijst als kandidaat voor de afvaardiging naar Den Haag. Maar daar zag hij van af omdat het niet te combineren was met zijn andere functie van toezien van Rijnland in Spaarndam. Men koos burger M. den Appel, predikant te Bennebroek. Brunings stelde voor hem een instructie op, waarvan het vierde artikel de volgende, merkwaardige formulering had: "Hij zal worden aangemerkt als hebbende dien zwaren post op zich genomen uit zuivere belanglooze (' ' ') liefde voor het Vaderland en rekene zich daarvoor genoegzaam beloond door het vertrouwen en de dankerkentenis zijner committenten".

Wat veranderde er nu in de dorpen zelf? Om daar enig inzicht in te verkrijgen moet van de gegevens van Spaarnwoude gebruik worden gemaakt, die toevallig wel voorhanden zijn. Omdat Spaarndam-oost tot de huidige garage van de firma Balm - waar de IJdijk begint - bij Spaarnwoude hoorde, had de gang van zaken in Spaarnwoude wel degelijk ook op een belangrijk deel van Spaarndam betrekking.

In Spaarndam had de schout en secretaris Gt. Vermooten grote invloed op zijn burgerij. Toen de Franse troepen ons land waren binnengevallen, hield hij op 28 januari de volgende toespraak tot de samengeroepen burgers:

(") : "Spaarndam in de Patriottentijd."

(' ' ') : belanglooze als tegenstelling tot de baatzuchtige regenten die hun eigen voordeel niet vergaten.

"Waarde Medeburgers".

"Vermits de thans vrije Batavieren (" ") omtrent derzelver wettige privilegiën en voorregten zich overal kunnen doen gelden, heb ik gemeend Ulieden daarvan te moeten adverteren, en daar ik thans circa vijftien jaren de post van Schout, Secretaris en bode onder Uliede heb bekleed, zoo ben ik verzekerd dat gijlieden of wel de meesten onder Ulieden, weet, wie ik ben en hoedanig ik deze posten heb waargenomen. Derhalve verlang ik van U te mogen hooren, of mijn persoon verdient daarin gecontinueerd te worden, dan niet. Indien ja, zoo verzoek ik dat gijlieden U openlijk deswegens verklaart, en zoo er onverhoopt iemand onder Ulieden mogt zijn, die iets tegen mij hadde, gelieve dezelve met het opsteken zijner handen zulks aan mij te doen blijken, ten einde met de zoodanige ten aanhoore van deze gansche burgerschaar daarover te spreken, opdat gijlieden allen zoudt kunnen oordelen of zulks gegronde reden mogt opleveren, om mij onwaardig te achten, gemelde posten langer onder Ulieden te bekleeden".

Schout Vermooten had het goed gespeeld: allen waren voor continuering. De dorpelingen waren blijkbaar over hem tevreden en hadden daarom geen behoefte om van hun nieuwe rechten bij de aanstelling van hun schout gebruik te maken. Het is waarschijnlijk ook wel zo geweest dat in het landelijke Spaarnwoude de idealen van de patriotten niet zo sterk leefden: boeren zijn over het algemeen nogal behoudzuchtig.

Nadat hij zijn eigen positie had veilig gesteld, kwam schout Vermooten ook nog met het voorstel om de schepenen van Spaarnwoude tot 1 mei in functie te laten (dan moesten er toch altijd nieuwen worden aangesteld). Als er tegen die tijd nieuwe regels voor het bestuur zouden zijn dan kon men meteen die aanstelling daarnaar regelen. Dit verhaal over Spaarnwoude sluit dan met de zin : "Al de presenten vereenigden zich met dat voorstel, en het werk der revolutie was tot dusverre volbragt".

In Spaarndam is de Patriottische gezindheid waarschijnlijk heel wat sterker geweest. Het dorp was natuurlijk veel minder agrarisch georiënteerd dan Spaarnwoude. Dat Brunings als schout gehandhaafd bleef is begrijpelijk: hij had zich steeds aan de kant van de patriotten opgesteld. Predikant J.J. Schadd werd niet afgezet. Er waren nogal wat predikanten die het bij de felle patriotten moesten ontgelden. Dat is waarschijnlijk te verklaren uit het feit dat de meeste predikanten prinsgezinden waren.

De maatregelen die een duidelijk uitvloeisel van de omwenteling waren kunnen al-

(" ") : de naam Batavieren was toen erg populair. Ons land werd na de omwenteling zelfs de Bataafse Republiek genoemd. Men zag zich als afstammelingen van de Batavieren die hier woonden in de Romeinse tijd. De vrijheidszin van die stam werd sterk geïdealiseerd.

dus worden samengevat:

1. Iedereen was een burger en kon door zijn stem uit te brengen invloed uitoefenen op verkiezing van functionarissen. Op dat punt waren allen voortaan gelijk.
2. De instelling van een burgerbewapening, een soort georganiseerde schutterij. De verdediging van het land zou niet meer worden overgelaten aan een huurleger van vreemdelingen.
3. In verband met die verdediging werden committees van Waakzaamheid opgericht. (Door de nieuwe band met Frankrijk waren we met Engeland in oorlog geraakt). Ook de inkwartiering moest worden geregeld.
4. Degenen die met een functie, ook kerkelijk, waren bekleed, werden herbenoemd of afgezet.
5. Er moesten kerkhoven komen die verwijderd waren van het kerkgebouw. Daar kwam echter toen niets van terecht.
6. Er vonden vele geldheffingen plaats omdat het land op de rand van bankroet verkeerde en de nieuwe regelingen ook nog veel geld vereisten.

Over de geldheffingen werd steeds meer geklaagd. Voor de zakenlui was het een slechte tijd omdat door de oorlog met Engeland van de overzeese handel niet veel terecht kwam. De werkloosheid nam toe.

Na enige tijd was er van het revolutionaire elan niet veel meer over. Veel oude gewoonten vonden weer ingang. Het zou nog heel wat jaren duren voordat het gewone volk aan een werkelijke emancipatie toe was. Tocht heeft ons land veel geleerd van de Fransen, vooral op het gebied van het recht. Dat soort vernieuwingen bleef gehandhaafd, ook na de val van Napoleon en de verdrijving der Fransen uit ons Land.

G. van der Beldt Jr.

Langs deze weg, dank ik allen, die hun belangstelling te kennen hebben gegeven bij de opening van mijn zaak.

Zij hebben van deze dag een waar feest gemaakt.

Leo van der Wiel
Westkolk 24
Sparndam

Ontwikkelingen rond "HET DORPSHUIS"

Sedert vorig jaar november, toen in twee dorpsraadvergaderingen uitvoerig over de stand van zaken, betreffende het dorpshuis, werd gediscussieerd, is veel gedaan om te trachten de conclusies van deze vergaderingen tot uitvoering te doen brengen.

Dat het pad dat hiertoe leidde, niet bepaald gemakkelijk te bewandelen is en zelfs vol struikgewas, valkuilen en andere hindernissen blijkt te zitten, zal velen verbazen, maar hen die meer met het bijltje gehakt hebben, zeker gewoon vinden.

Door complicaties van allerlei aard die vast en zeker haast regelmatig te voorschijn komen of worden aangedragen, is het ook uitermate moeilijk om een voor iedereen begrijpelijke berichtgeving over de echte of vermeende vorderingen te blijven verzorgen. Toch wil ik een poging doen om de voornaamste zaken ter informatie naar voren te brengen:

Op 19 januari 1971 bracht de dorpsraad, in aansluiting op het advies inzake een dorps-huis van 27 - 12 - '67 opnieuw advies uit aan B en W van Haarlem (daartoe destijds verzocht) en gaf daarvan ook een afschrift aan B en W van Haarlemmerliede en Spaarnwoude.

Dit stuk werd geheel gepubliceerd in het Dorpsorgaan.

Ter herinnering, punt 3 hier dan als volgt:

"Het Jeugdhuis is als zodanig gesloten en zal door het bestuur Stichting Jeugdhuis worden afgesloten wanneer er een oplossing is gevonden voor het filiaal van de stadsbibliotheek.

"De voorheen van het Jeugdhuis gebruikmakende toneelverenigingen De Spaerne Ghellen en Ardeleon alsmede de jeugdclub Don Bosco hebben inmiddels op bevredigende wijze in andere bestaande accommodatie onderdak gevonden.

"

- De verenigingen achten voor hun verenigingsdoeleinden binnen afzienbare tijd geen andere nieuwe accommodatie noodzakelijk."

Op 26 maart 1971 vond ten stadhuijze van Haarlem een oriënterende bespreking plaats

inzake een dorps huis/kruisgebouw waarbij naast de wethouder D.A.J. Spek en drs. P.J. van der Ham van Haarlem, aanwezig waren de wethouders van Haarlemmerliede en Spaarnwoude G. Kuyper en G.J. Rijkeboer en voorts twee afgevaardigden van de Stichting Sportpark alsmede enige vertegenwoordigers van de dorpsraad.

Op 1 april 1971 werd te Spaarndam over dit onderwerp in bredere kring beraad gehouden: vertegenwoordigd naast de dorpsraad en beide genoemde stichtingen: S.F.C., S.H.S., : de Brinkers" en Nieuw Leven.

Resultaat: - prioriteit voor Kruisgebouw gedeelte.
- inventarisatie van verenigingsgegevens.
- oriëntatie op dorps huizen met kruisgebouw en sportaccommodatie erin.

29 april 1971: wederom vergadering, echter nu met 7 man sterke "Kruisgebouw delegatie" en voorts vertegenwoordigers als op 1 april.

Resultaat: na de vergadering blijkt de kruisdelegatie meer te voelen voor apartheid omdat men van een gezamenlijke opzet in dorpskader vertraging vreest.

Hierop volgt een periode met veel gepraat, geschrijf, misverstanden en onzekerheid in hoeverre de stichting kruisgebouw al of niet zelfstandig dan wel in een werkgroep in breder verband zal medewerken, zoals eerder was toegezegd.

Intussen ontplooidde de heer R.L.M.G. van Gestel, raadslid van Haarlemmerliede en Spaarnwoude in de raad initiatieven die in grote lijnen in de richting gingen van wat de dorpsraad als uitvloeisel van het overleg met bevolking en verenigingen naar voren bracht. Te zelfder tijd kwam van de zijde van het Haarlemse gemeentebestuur medewerking in de persoon van de heer H.E. Metselaar, Coördinatie was dus mogelijk en geboden.

10 juni 1971 - vergadering te Spaarndam, waarbij aanwezig: de wethouders Kuyper en Rijkeboer van Haarlemmerliede en Spaarnwoude, de heer Metselaar, namens de Gemeente Haarlem, voorts de heer J.J.v.d. Werf, stafmedewerker bureau Noord Holland van het Ministerie van C.R.M., alsmede de heer van Gestel en vertegenwoordigers van de dorpsraad en de betrokken Spaarndamse verenigingen, afwezig vertegenwoordigers van de Stichting kruisgebouw.

Resultaat: Uitvoerige informatie over de huidige mogelijkheden en regelingen van de zijde van de heer v.d. Werf, welke gunstig blijken voor een gecombineerde opzet kruisgebouw/ dorps huis met sportaccommodatie.

Echter: Tengevolge van de aangekondigde investeringsbeperkingen door de Rijksoverheid, alsmede door problematische financiering kan realisering op korte termijn thans op grote moeilijkheden komen te stuiten.

Advies: laat in elk geval geen tijd verloren gaan en tref alle nodige voorbereidingen voor de bouw. Kruisgedeelte indien nodig met voorrang te realiseren, echter passend in groter geheel.

10 juni 1971: Bespreking inzake instelling van een werkgroep ter realisering van een dorps huis/combinatiegebouw.

Resultaat: naderhand werd deze werkgroep opgericht, nadat ook de stichting kruisgebouw weer meedeed. De groep bestaand uit:

de heren: K. de Boer en E. Halewijn (dorpsraad)

Molenaar. Vethaak en dokter Weyerman - stichting kruisgebouw

P. de Meester - stichting Sportpark, Nieuw Leven

J.G. van Lieshout - schoolbestuur St. Adalbertus

H.E. Metselaar - gemeente Haarlem

R. van Gestel - gemeentelid van Haarlemmerliede en Spaarnwoude.

16 juni 1971: Bespreking dorpsraad en Stichting kruisgebouw.

Resultaat: pad tot hernieuwde coördinatie van de bouwplannen wordt geëffend.

Eind juni 1971: De dorpsraad deelt in brieven aan de beide gemeentebesturen mede, dat bovengenoemde werkgroep (Stichting in oprichting) zal worden gevormd.

- dat een ervaren architect opdracht voor een schetsplan gegeven zal worden.
- dat de dorpsraad garant is voor de kosten van het werk van de architect voor het te maken schetsplan.
- vraagt aan beide gemeentebesturen een principe-besluit te doen nemen voor medewerking aan het plan.

De werkgroep vergaderde sindsdien enkele malen.

Inmiddels is architect Bratting, die reeds eerder dergelijke dorps huizen in de kop van Noord-Holland ontwierp, aan het werk.

Het bleek dat burgemeester van Bruggen van de gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude de werkgroep aanbeveelde het gebouw op het sportcomplex te doen ontwerpen, omdat dit:

- a. grote besparingen met zich mede zou brengen ten opzichte van de plaats naast de Boerenleenbank.
- b. de laatste plaats, in tegenstelling met aan de dorpsraad verstrekte informatie niet geheel

in gemeente eigendom blijkt te zijn.

De dorpsraad stelt zich op het standpunt dat de voor- en nadelen van deze nieuwe plek goed afgewogen moeten worden nadat deze zaak grondig is onderzocht.

De dorpsraad heeft steeds voor een dorpshuis een plaats in de omgeving van de grote sluis, het meest geschiktst, geadviseerd en het terrein naast de Boerenleenbank, ook om stedenbouwkundige redenen voor de hand liggende, gevonden.

Sedert de oprichting van de werkgroep/stichting dient o.i. de dorpsraad zich echter van interventie te onthouden en er kunnen inderdaad dwingende redenen zijn van het advies af te wijken.

Sept. 1971: De verkoop van het Jeugdhuis blijkt op onvoorziene moeilijkheden te stuiten, tenslotte gaat het wel door.

De baten komen ten goede aan het stichten van het dorpshuis.

G.P. Stapel.

Het deed ons bijzonder veel genoegen ter gelegenheid van ons huwelijk zoveel blijken van belangstelling te mogen ondervinden. De wijze waarop velen van U hebben gereageerd, dit mede tot uitdrukking gebracht in de ontvangst die wij mochten ervaren bij ons bezoek aan de Spaarneschool, hebben wij zeer gewaardeerd.

Mede namens mijn man wil ik U voor dit alles heel hartelijk dank zeggen.

Mevr. M. van der Wal - de Weerd

Onderwijzeres aan de Spaarneschool.

